

sentlig bedre hjemmehjælp for den sum, som er afsat til det.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten støtter SF's forslag. Vi har i mange år talt for, at det kommunale selvstyre ikke må stå over borgernes behov for hjælp, og der er klart behov for en opstramning af reglerne vedrørende praktisk og personlig bistand, så den enkelte borgers retssikkerhed styrkes.

Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 4 om styrkelse af retssikkerheden på området og dette lovforslag fra SF har samme hensigt, nemlig at der skal være minimumsgrænser for det kommunale skøn.

Stort set hver sommer kan man opleve socialordførerne fra stort set alle Folketingets partier kaste sig ud i pressen og udtrykke forargelse over tingenes tilstand, forargelse over det ringe serviceniveau på hjemmehjælpsområdet. Det ser vi år efter år. Sidste sommer havde vi så debatten om Københavns Kommunes aflysninger af visiterede besøg, og andre somme har andre kommuner stået for tur. I sommeren 1999 var det bl.a. Helsingør, Hjørring og Viborg, der groft sagt afskaffede al praktisk bistand til borgere, der ikke samtidig fik personlig bistand, og nu må det være på tide at tage konsekvensen af forargelsen over det ringe hjælpeniveau, nemlig ved at ændre reglerne, så der ikke er tvivl om, hvad man faktisk har ret til som minimum.

Intentionerne bag bestemmelserne i service-lovens afsnit om praktisk og personlig bistand er givetvis, at alle borgere skal være sikre på, at når behovet opstår, kan de få den fornødne hjælp, så de stadig kan opretholde dagligdagen. Men virkeligheden har vist, at der ikke eksisterer nogen reel retssikkerhed, og det er på tide at genoprette trygheden. Ingen skal være bange for at blive syge, gamle eller handicappede, alle skal være sikre på, at de får den fornødne hjælp, og at den ydes med respekt for deres individualitet.

I Enhedslisten kan vi godt støtte SF's forslag, men det er klart, som det også har været nævnt i debatten, at hvis det skulle effektueres, ville det rent faktisk koste nogle kroner. Flexibilitet og det at sikre, at minimumskraverne rent faktisk også føres ud i livet, koster penge og tager tid.

Det har været sådan, at de ældre, der tidligere har modtaget praktisk bistand i hjemmet, faktisk er dem, der indirekte har betalt for den nødvendige opprioritering af hjemmehjælpen, der er sket rundt omkring i kommunerne. Der er sket en markant afvikling af praktisk bistand i hjemmet

for store grupper ældre, så de er kommet i klemme, og det er ikke rimeligt.

Jeg tror dog, vi skal være opmærksomme på, at den halve milliard, man nu vil yde fremadrettet i forbindelse med finansloven, vil være som en dråbe i havet i denne sammenhæng. Hvis man rent faktisk mener noget med, at der skal ske et markant løft på hjemmehjælpsområdet, er 5 mio. kr. efter Hvidovre-forhold – som er dem, jeg kender bedst – altså ikke ret meget, hvis der skal rettes op på hjemmehjælpen, til trods for at man dér har et relativt rimeligt niveau.

Kl. 15.55

Tove Videbæk (KRF):

Ja, så har vi hjemmehjælpen oppe at vende igen.

Der er mange kommuner, der ikke sørger for personlig hjælp i den grad, som man kunne synes var nødvendig, for at ældre medborgere kan klare nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og vedligeholde deres fysiske eller psykiske færdigheder. I andre kommuner, måske de fleste, fungerer hjemmehjælpen bedre, og herfra hører vi, at de ældre er glade for deres hjemmehjælper. Men de kommuner, hvor det ikke fungerer, bringer sagen på dagsordenen her i Folketinget igen og igen, og i den forbindelse kan man ikke lade være med at ønske, at vi havde nogle sanktionsmuligheder over for de kommuner, som svigter vore ældre medborgere – disse mennesker, som hele livet har slidt og slæbt og knoklet, så vi i dag kan leve i et velfærds- og velstandssamfund. Jeg synes, det er fattigt, hvis vi ikke kan tage os ordentligt af dem, denne generation, som ikke er vant til at klage eller forlange.

Når man hører udtrykkene »de ældre«, tænker man først på en gruppe, der er langt væk. Men de ældre er jo vore bedsteforældre, vore oldeforældre, vore naboer, og de skal selvfølgelig behandles ordentligt, også når det kommer dertil, at de har behov for hjælp. Et samfund måles jo, som vi ved, på, hvordan det tager sig af de svageste, og det gør vi stadig ikke godt nok.

Nogle kommuner snyder på vægten og kommer så let om ved det som muligt; men om det vil hjælpe at skrive ordene »har pligt til« ind i loven i stedet for »sørger for«, er jeg såmænd ikke sikker på. Om opgaverne skal præciseres, og der skal indskrives minimumsregler, vil vi godt være med til at overveje og diskutere under udvalgsbehandlingen, for vi er meget optaget af denne sag. Men vi er ikke sikre på, at det får et rent positivt resultat for alle ældre i alle kommuner, hvis vi skriver minimumsregler ind. Det er